καὶ [Ἱπποθέρ]σης ἀκούσας τὰ [προσήκ]οντ' αὐτῶι βελτί[ων τὸ λοι]πὸν ἦι. Ὅτ[ι] μὲν | ......α Λυσι[.... ὑ]μῖν ...... ἐπ....ντε ... .ν· ἕω[ς] μ[ὲ]ν γὰρ ὑ[μεῖς ηὐδα]ιμονεῖτε, πλου[σιώτατος ἦ]ν τῶν μετοί[κων· ἐπειδ]ὴ δὲ συμφο[ρὰ ἐγένετο], ἐπέμενε· [οὐδὲ γ]ὰρ ἐλάχιστον μέ[ρος τῶν ὑμε]τέρων δυστυ[χιῶν ...]υσεν, ἀνόμως | [ὑπὸ τῶν τριά]κοντα καὶ [ἀδελφοῦ καὶ] χρημάτων [πολλῶν ἀπεσ]τερημ[έ]νο[ς]. [Ἐπεὶ δὲ φεύ]γων ᾤχετο, [ἐπικούρους] τριακοσί|[ους ἔπεμψεν] εἰς τὴν κα[θόδον καὶ π]αρέσχετο [χρήματά τε δ]ραχμάς... *Sequebantur septem uersus deperditi.*

6, II et 80 [Ἠλεῖ]ον ξ[ένο]ν ὄντα ἑαυ[τῶ]ι ἔπει[σε]ν αὐτὸν δύ|ο τάλαντα π[αρ]ασχεῖν τ[έ]λη. Καὶ ἀντὶ τ[ο]ύτων οὐδεμίαν χ[άρ]ιν οὐδὲ δωρεὰν παρ' ὑμῶν κεκόμισται· καὶ φεύγων μὲν τοιοῦτος ἦν, | κατελθὼν δὲ οὐδένα πώ[π]οτε Ἀθηναίων ἐλύπη[σε]ν οὔτε περὶ τῶν αὐτοῦ ἀ[ν]αμιμνήσκων εὐεργ[εσι]ῶν οὔτε περὶ τῶν ἀλ|λ[ο]τρίων ὀνειδίζων ἁμαρ[τη]μάτων. Νῦν δ' ἀνάγκη περὶ αὐτοῦ λέγειν· ὑπὸ τοιούτου γὰρ φεύγει τὴν δίκ[η]ν ὃς ἐπὶ μὲν τῶν τε|τρα[κο]σίων φεύγων ᾤχετο, ἐκ Δεκελείας δὲ ὁρμώμενος μ[ε]τὰ τῶν πολεμίων ἐ[πὶ τὴ]ν πατρίδα ἐστράτευ[σεν· οἱ δ]ὲ τῆς πό|λεω[ς ἐχθροὶ κατήγα]γον αὐ[τὸν καὶ] π[ολί]την [ὑμέ]τερον ἐπ]οίησαν, ὥστ'] οἶμαι πᾶσ[ι δῆλον] εἶνα[ι] ὅτ[ι] μ[εῖο]ν νυνὶ | φρονεῖ τῶν [......ωἰκο]δομημένων [ἢ τῶν] τότε καθηιρημένων, οὐδ' ὁμ[ο]ίας ἐλπίδας ἔχει ἐπ[ὶ τα]ῖς ὑμετέραις | εὐτυχ[ίαις] καὶ συμφοραῖς· εἶτα, τ[ίμιος] ὢν [π]ολίτης, οὐδ[ὲ πώπ]οτε αὐτῶι μεταμελῆ[σα]ν, ο[ὐδὲ δι]ὰ τὴν ἡλικί[α]ν β[ελτί]|ων γεγενημέν[ος, συκο]φαντεῖ τοὺς πολλ[οὺς μεθ' ὧ ὑμᾶς εἰργά[σ]α[το]. *Aliquot uersuum* (208-215) *initium exstat, sed non ita ut appareat sententia.*